

Zbrodnia Wołyńska

<https://zbrodniawolynska.pl/zw1/historia/145,Okupacja-niemiecka-Holokaust.html>
22.04.2024, 19:11

Okupacja niemiecka, Holokaust

Wielu Ukraińców wiązało nadzieje na odrodzenie państwowości ukraińskiej z III Rzeszą. Latem 1941 roku wielu miejscowościach wkraczające oddziały niemieckie z entuzjazmem były witane przez ludność ukraińską. Budowano bramy powitalne, wywieszano niebiesko-żółte flagi. 30 czerwca OUN-B powołała we Lwowie rząd Jarosława Steckiego, Niemcy nie byli jednak zainteresowani tą ofertą polityczną, samych przywódców OUN-B (w tym także Bandere) zamknęli w obozach koncentracyjnych. Latem 1941 r. Niemcy zainspirowali szereg pogromów Żydów na Wołyniu i w Galicji Wschodniej. Brała w nich udział ukraińska milicja, tworzona przez banderowców. Np. w trakcie Dni Petlury we Lwowie (25-27 lipca) zabito ok. 1.500 osób. Dawne Wołyńskie razem z częścią województw lwowskiego i poleskiego jako Okręg Generalny Wołyń i Podole włączono do Komisariatu Rzeszy Ukraina z siedzibą w Równem. Obok instytucji niemieckich powołano zarządy ukraińskie, których zadaniem było egzekwowanie obowiązkowych dostaw dla Niemców, werbowanie robotników do III Rzeszy, budowa i naprawa dróg. Z kolei Lwów został wcielony do Generalnego Gubernatorstwa jako stolica dystryktu Galicja.

Na całym terenie Wołynia okupant wprowadził bezwzględny terror, co wywołało konsternację także u części ludności ukraińskiej. Nacjonaliści ukraińscy z OUN opowiedzieli się po stronie władz okupacyjnych. Powstała ukraińska policja pomocnicza, do której Niemcy przyjęli ok. 5000 ochotników. Już na początku okupacji Niemcy na podstawie list sporządzonych przez OUN rozstrzelali w Krzemieńcu, Kostopolu i Równem kilkuset przedstawicieli inteligencji polskiej i żydowskiej. Trwały też aresztowania i rozstrzeliwanie więźniów na terenach więzień oraz egzekucje publiczne. Po zajęciu Lwowa Niemcy zainspirowali pogrom tamtejszych Żydów, dokonali też mordu 25 polskich profesorów na Wzgórzach Wuleckich. Tysiące Polaków osadzono w obozach koncentracyjnych.

Wkrótce masowe egzekucje, organizowane głównie przez Einsatzkommando i policję ukraińską w służbie niemieckiej, dotknęły wołyńskich Żydów. Zamkniętych w gettach Żydów wołyńskich nie wywożono do obozów zagłady, lecz mordowano na miejscu: w rowach poza miastem lub na skraju lasów. Do października 1942 r. zamordowano ok. 247 tysięcy (czyli 97 proc. ogółu) wołyńskich Żydów.

Od jesieni 1941 r. zaczęły się również egzekucje Żydów w Galicji Wschodniej. Rozstrzeliwano głównie inteligencję oraz tzw. elementy nieproduktywne (nie nadających się do pracy). Od wiosny 1942 r. przeprowadzano deportacje do obozów zagłady – głównie Bełżca i Sobiboru; także w Galicji w Zagładzie brała udział ukraińska policja. Bestialska Zagłada Żydów pokazała, że można ludzi mordować na niespotykaną dotąd skalę, bezkarnie i w majestacie obowiązującego, niemieckiego prawa.

Galeria zdjęć

Aktualności

